

NÕO

VALLA LEHT

NR 7 (105)
AUGUST 2005

toimetuse veerg

Tere taas üle pika aja!

Hea lugeja, kas oled juba märganud, et käesolev lehenumber on tavalisest pisut õblukesem? Juunikuus andsime välja lehe erinumbri suvilaomanikele, keda meie vallas on aukartust äratavalt palju – üle 550. Kuna meil selleks mingeid lisarahasid polnud, peame nüüd natuke lehe mahu arvelt kokku hoidma.

Pihlapuud punetavad ja lapsed loendavad kooli alguseni jäänud päevi... Sügis tuleb.

Augustikuu on toonud meile vihma ja jahedust, tuult ja keeristormi, mis murdis puid küll Lukel ja Nõos, kõige rohkem aga Tõravere. Aga juuli oli ju tõeline suvekuu ja eks augustiski on omajagu päikesepaistet leidunud.

Loomulikult oskab üks tubli Eestimaa elanik leida päikest ja rõõmu ka paljudest suvistest üritustest. Näiteks Nõo pensionärid nautisid kaunist suveõhtut Viljandis Ugala teatri tiigi ääres Oskar Lutsu "Suve" vaadates, Leigo järve ääres aga said osa imepärasest suveõöst – Shakespeare'i "Suveöö unenäo" etendamiseks on küll raske sobivamat paika välja mõelda...

Nõo rahva suuremaid ettevõtmisi sel suvel oli kindlasti valla külade mängud Meeril, millest osa saama olid kutsutud ka endise Nõo kihelkonna maadel asuvate naabervaldade esindajad. Aga Meeri küla rahval oli juulikuus veel teinegi põhjus vallarahvast külla kutsuda – 29. juulil avati pidulikult Meeri Seltsimaja. Meerikad – olete tõestanud end areneva ja elujõulise küllana, palju jõudu teile ja jätkuvalt üksmeelt teie ühistes ettevõtmistes!

Head kooliaasta algust!

KAI TOOM

Kauni kodu loojad Anne ja Väino Illing

Igal aastal jaanipäeva paiku tänab peaminister meie tublisid ja töökaid koduaedade loojaid üle Eestimaa oma tänukirja ja sinimustvalge viiruga. Nõo vallast said sel aastal tänukirjad Väino ja Anne Illing ning Linda Illing Nõost, Raivo Miller ja Helvi Suurtee ning Arvi ja Niina Freiberg Luke külast.

Külad esindused avaparaadiks kogunemas. Vägesid juhatab mängude juht Sven Sumberg (paremal).

Meeri mõisapargis toimusid III Nõo valla külade mängud

III Nõo külade mängud olid tubli kinnituse alustatud traditsiooni järjepidevusest ja olid korraldaja Meeri küla initsiatiivil kuulutatud lausa Nõo kihelkonna mängudeks, seda eesmärgil laiendada sõpruskonda ja anda võimalust koos lustida veel suuremal rahvahulgal.

Kaunil juulikuul laupäeval olid iidises Meeri mõisapargis üles rivistunud erinevates rõõmsavärvilistes meeskonnasärkides 13 küla esindused, mõnes vähem, mõnes lausa hulgakesi. Nagu suurvõistlustele kohane, sammusid võistkonnad reipa marsimuusika taktis umbes 200-meetrise auringis kohale, ees külade sildid: Külaaseme, Pangodi, Nõgiaru, koondvõistkond Riigikolga, Keeri, Vissi, Külitse, Luke, Laguja, Voika, Rõhu, Tõravere, Meeri. Avamistseremoonia ülevamaid hetki oli lipu masti tõmbamine kõikide võistkondade esindajate juuresolekul, kusjuures lipulaul pani kõiki kohaletulnuid vaikima – "Kuni su küla veel elab, elad sina ka..."

Tunnustussõnu korraldajatele ja võistlusindude meeskondadele soovisid Riigikogu liige Koit Prants ja vallavanem Rain Sangernebo.

Toreda üllatusena jagati korraldaja Meeri küla poolt juba enne võistlusi igale kohaletulnud külale välja tänukiri, mis oli kui ommoodi väike raamitud seinapilt kihelkonna kujutisega, meenutamaks ürituse laiemat haaret.

Mängude korraldajate eest-

vedaja Lembit Toru selgitas, et võistlused ei ole niivõrd traditsioonilised spordivõistlused kui pigem nihkes võistlused ja seetõttu saagu rohkem nalja ja naeru.

Kogu mõisapark peitis endas erinevaid võistluspaiku, söögikohi, kontsertlava ja publikupinke. Rahva seas ja võistluste vahel saalis ringi mikrofoniga Sven Sumberg, kes terve pika päeva kogu aeg midagi hõikas, kutsus, kommenteeris, naljatas. Küllap ta pälvist kestvusräakimise diplomi.

Neid nihkes võistlusi oli tore jälgida. Võrkpallimängu võistlejad tulid entusiastlikult kohale, aga üllatus-üllatus: võistlustingimused olid ehmatavad. Võistlejad pidid paarikaupa, saunalina käte vahel, suutma vett täis õhupalli püüda ja edasi-tagasi lennutada. Kes ei püüdnud, selle jalge alla plärtsatas veepomm. Elevust ja veesõda jätkus küllaga. Võistlejad treenisid end lausa võistluse käigus ja saunalinaga vehklemine käis kui toredaõrde lahingus. Allesjäänud "pommid" lennutasid kohtunikud uljalt vaatajate sekka.

Rammujõudu ja jalgade väledust pidi näitama auto lükkamises, kus meeskondlikult 4 meest lükkasid Moskvits-12, mille roolis ilutses naisterahvas. Ringi pikkuseks oli jälle häärberiesine 200-meetrine auring. Uhke kuninganna lehvitas finišeerides Helvi Suurtee Lukelt. Mõni naisterahvas ei osanud masinalt pidureid võtta ja start ei edenenud kuidagi.

Heegeldajate võistlusplatsil oli jälle näha, kellel näputöö veres.

Tiiu Tootsi Keerilt muudkui lobbies ja lasi nõelal välkuda, endal aga silmad kinni seotud nagu ülejäänud võistlejatelgi. "On alati tarvis kindla peale välja minna ja külma närvi säilitada," jagas ta oma elutarkust.

Malelaua ääres olid tõsist nii palju, et ei julgenud hingatagi – äkki mõni liigutus segab väärt otsustust. Tõelise malefanaatikuna hakkas silma Jasper August Tootsi (7-aastane) Keerilt, kes mõjus oma süvenenud ilmega kui tõeline maleäss. Selgus, et isa hakkas juba 5-aastaselt väikemehele esimesi käike õpetama.

Kummiku täpsusviskamises improviseeritud ämblikuvõrku kuuldus kohtunikult hoiatavaid keelde. Juhtumisi seisis võrgu ligi kohalik konstaabel ja paljudelgi lendas kummik sinnakanti. "No ei tohi kohaliku võimu pihta visata!" noomis siis kohtunik.

Võistluskärast eemal püüdsid süvenenult oma maalimistöega hakkama saada kunstnikud, kes pidid jäädvustama Meeri mõisahoone eri kandi pealt. Kunstniku moega, st habemega Ain Jürisalu Meerilt peab ennast hobikunstnikuks. Ta osaleb ka Nõo kunstistuudio töös ning leiab, et on lausa vajadus end aeg-ajalt n.ö üles soojendada. Teisel platsil vihjas üks pooleliolev töö professionaalsele tegijale. Selgus, et Andres Sapard Tõravere, kes esindas Külaaseme küla, ongi Tartu Kunstikooli lõpetanu ja töötab praegu mööbli restaatorina. Andrese töö kuulutati hiljem I koha vääriliseks.

Lilleseadjad sahistasid oma kõrkjate, lillede, rohtudega mujal pöösaste all. Mõnel valmis tõeline umbrohupuhmas, mõni nikitses peopesasuure kunstiteose kallal. Kõik tööd olid pärast vaatajate imetleda.

Lasterühmad olid kummargil puzzlede kohal. Osade laste käes oli labürindimäng, mis nõudis kuuli veeretamise osavust.

Kes võistkonnale vaba, plaksutas oma võistkonnale kaasa. Kes võistlustuhinas palju kaloreid kaotanud, haaras praeportsu järele. Toidupoolise eest seisis hea Krista Kalmus Berg Hotell Projektist.

Uhke kindlusena punnitas majakõrgune batuudimägi, kus lapsi sipelgatena ringi sibas.

Pargipuude vahel vilksatas noori ratsanikke, keda vilunud ratsasportlased turvasid.

Külaaseme külast (Konguta vald) pärit Indrek Ostrat koos abikaasa Eesi Ellermaaga, kes olid kohal kui "väliskülalised", jalutasid ringi kättes magava 5-kuuse Markusega. Nad väitsid, et ühinesid kohe, kui kaasa kutsuti. Pereisa on tegelnud kergeteostiku, söudmise, dzuudoga.

Väga toimekalt saalisid ringi oma erkoranzides särkides Tõnu ja Mari-Ann Kase Pangodist (Kambja vald). Embleemil oli täpselt ära märgitud Pangodi Hariduseltsi Tõrvik. Nemandki olid reipalt häälestatud ja kinnitasid, et ettepanek mängudel osaleda võeti tänuga vastu. Nad ise on rohkem suusasparadi harrastajad, maratonilgi on osaletud. (järge vt lk 3)